

Oponentský posudek

dizertačního spisu ing. Stanislava Michka „Externí evaluace odborných škol realizovaná partnery na stejné úrovni. Praha: PedF UK v Praze, 2013, 190 s. včetně příloh.

Spis je zaměřený na poměrně nové a zřejmě i perspektivní téma, které u nás v praxi a tedy také ve výzkumu stojí zatím na okraji. V tomto smyslu jde o zajímavou volbu, (auto)evaluace jako východisko, resp. prostředek rozvoje škol za podpory jiných škol může mít pozitivní potenciál. Je proto žádoucí poznávat souvislosti těchto procesů na empirické látce prvních iniciativ takto koncipovaných hodnocení (*peer reviews*) škol.

Spis je tradičně rozdělený na teoretickou a empirickou část, struktura v zásadě nepostrádá logiku, práce jako celek i její dílčí části mají určitou vnitřní gradaci.

Teoretická část přináší ve čtyřech kapitolách především přehled různých konceptů, koncepcí či snad přístupů, které více či méně souvisejí s rozvojem a hodnocením práce škol. Jde o poměrně širokou paletu různých druhů, které s tématem tak či jinak souvisejí. Jejich předložením se snaží autor vykreslit kontext sledovaných procesů a v určitém smyslu jde o bohatou nabídku reflektující dění ve školském i jiných prostředích. Mám za to, že místy by práci prospělo jasnější zdůraznění souvislostí prezentované látky s hlavním sledovaným procesem – tam, kde se to ne zcela daří, nabývají (v kombinaci s převažující popisnou formou) tato pojednání spíše ráz quasi studijního textu k šířeji rozevřenému kontextu tématu. Rozhodně nejlépe celému spisu v tomto bloku slouží pasáže, které se přímo váží k *peer review*. Pokud jde o dílčí připomínky, za mírně matoucí považuji dvojité zařazování názvů dílčích částí kapitol (např. v kap. 3 a 4), nestandardní je pasáž „K diskuzi“ (s. 62-63); vlídným gestem směrem ke čtenářům spisu by bylo zařazení shrnujícího části na konec teoretického bloku. Nechci ovšem, aby zapadlo, že teoretická část dizertační práce je výsledkem solidně vedeného úsilí autora a jako taková nabízí platformu, na níž lze stavět empirické zkoumání.

V empirické části spisu se autor snaží postupovat ukázněně, což se mu celkem daří (byť např. formulace cílů a výzkumných otázek by si jistě zasloužila více pečlivé pozornosti – na druhé straně kladně hodnotím zařazení přehledových schémat, která jasně ukazují vnitřní souvislosti výzkumného šetření). Autor tak postupně a důkladně seznamuje se svým postupem i s výzkumnými zjištěními, opírá se přitom o standardní metodologické poučky a také se nechává inspirovat některými nedávno provedenými studiemi (viz zařazení průřezových témat – zde by ovšem bylo vhodné, aby autor vysvětlil, co rozumí průřezovým tématem a proč tedy ve spisu takto zařazená témata lze považovat za témata průřezová). Své nálezy dále autor shrnuje a diskutuje. Závěr obsahuje některá, pro dizertační spis spíše irelevantní doporučení.

Zařazením příloh se nabízí čtenáři možnost detailněji poznat některé části výzkumné práce, resp. lépe se vyznat v textu.

Práci by výrazně prospěla jazyková korektura včetně stylistického pročištění textu a také více pozornosti formální úpravě (např. důsledné rozlišování různých typů nadpisů v celém textu, odkazování na zdroje, použití standardní angličtiny v názvu práce i abstraktu apod.).

Celkově konstatuji, že Stanislav Michek nám dává nahlédnout do tématu u nás zatím prakticky neznámého. Zajímavé a snad i záslužně zvolené téma podává v relativní ucelenosti, se snahou o široký záběr, s oporou o relevantní naše i zahraniční zdroje, s teoretickou i praktickou znalostí věci (sám se účastnil i metodické podpory sledovaných procesů ve školách). Myslím, že autor prokazuje schopnost realizovat výzkumný projekt v pedagogické oblasti v intencích požadavků doktorského studia a předložený spis lze přijmout jako spis dizertační.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Brně, 4. května 2013

prof. PhDr. Milan Pol, CSc.